

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบรายการข่าวต่างประเทศในยุคที่วิถีดิจิทัล ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการรับชม, ทักษะและการนำไปใช้ประโยชน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานครจำนวน 8 เขต ที่มีต่อการรับชมรายการข่าวต่างประเทศในยุคที่วิถีดิจิทัล โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีสร้างเครื่องมือวิจัย
5. การตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
6. การทดสอบเครื่องมือวิจัย
7. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 8 เขต และนำเสนอการวิเคราะห์แบบสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) (วิชิต อุอิน, 2550 หน้า 114)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือประชากรในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด 569,409 คน (ข้อมูลจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี 2559) ดยสุ่มตัวอย่างจากประชากร 8 เขตจำนวนเขตละ 50 คนได้แก่ เขตลาดกระบัง มีจำนวนประชากร 171,933 คน, บางเขน 190,828 คน, อ่อนนุช 121,740 คน, จตุจักร 160,948 คน, ลาดพร้าว 121,000 คนบาง

กะปิ 148,131 คน, มีนบุรี 140,702 คนและเขตประเวศ 172,761คน (ข้อมูลประชากรในแต่ละเขตมาจากสำนักงานเขตนั้นๆ ตั้งแต่ปี 2558-2559)

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้วิจัยในครั้งนี้คือประชากรในกรุงเทพมหานครจำนวน 8 เขตการปกครอง ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป และเป็นผู้ที่เคยรับชมรายการข่าวต่างประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการเก็บข้อมูลตามแบบสอบถาม โดยใช้สูตรคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (Yamane, 1973) ซึ่งเหมาะสมกับขนาดของประชากรที่ต้องการศึกษา ได้กำหนดจำนวนตัวอย่างเท่ากับ 400 ที่ระดับความเชื่อมั่น 98% ถือว่าจะมีความผิดพลาดมาตรฐานไม่เกิน 5% หรือที่ระดับนัยยะสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังสูตรต่อไปนี้ (วิชิต อุ่อ้น, 2550, หน้า121)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ e = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้เท่ากับ 0.05

N = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

n = ขนาดของประชากร

แทนค่า $n = \frac{5,696,409}{1+5,696,409(0.05)}$

$n = 399.97 \approx 400$ ตัวอย่าง

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ขนาดตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 400 คน

3. แผนการสุ่มตัวอย่าง โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Cluster Sampling) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

3.1) วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากพื้นที่การปกครองในกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 เขต จากทั้งหมด 50 เขต โดยเขตที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เขตลากระบัง เขตประเวศ เขตอ่อนนุช เขตลาดพร้าว เขตจตุจักร เขตบางเขน เขตบางกะปิและเขตมีนบุรี

3.2) วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดตัวแทนกลุ่มตัวอย่างจาก 8 เขตที่ถูกจับสลาก กำหนดตัวอย่างเขตละ 50 ตัวอย่าง เพื่อให้ได้สัดส่วนเท่ากัน

3.3) การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยการแจกแบบสอบถามด้วยวิธีการถามกลุ่ม

ตัวอย่างก่อนว่า เคยรับชมรายการข่าวต่างประเทศในยุคที่วีดิทัศน์ หรือไม่ ถ้าเคยจึงแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

โดยสถานที่ที่ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง คือ ตามแหล่งชุมชน ศูนย์การค้า สถานที่ราชการ สถานอาหาร ฯลฯ อันจะเป็นตัวแทนของประชากรในกรุงเทพมหานครที่แท้จริง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดให้กลุ่มตัวอย่างกรอกคำตอบเอง (Self-Administered Questionnaire) แบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) แบบเลือกตอบ (Checklist) ดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ

ข้อที่ 2 อายุ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ

ข้อที่ 3 อาชีพ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ

ข้อที่ 4 สถานภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ

ข้อที่ 5 ระดับการศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ

ข้อที่ 6 รายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวต่างประเทศในยุคที่วีดิทัศน์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) แบบเลือกตอบ (Checklist) ดังนี้

ข้อที่ 1-2 เป็นคำถามในการวัดความถี่หรือความบ่อยครั้งในการรับชมรายการข่าวต่างประเทศ ใน 1 สัปดาห์ มีลักษณะคำถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ

ข้อที่ 3-4 ช่วงเวลาในการเปิดรับชม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ

ข้อที่ 5 สถานที่รับชม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ

ข้อที่ 6-8 ช่วงเวลาในการเปิดรับชม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทการเรียงลำดับ

ตอนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการข่าวต่างประเทศในยุคทีวีดิจิทัล มีลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามเกณฑ์การวัด ศิริวรรณ เสรีรัตน์, (2541 หน้า 166) โดยสอบถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากรายการข่าวต่างประเทศ ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการพัฒนารัฐกิจ ด้านความบันเทิงและด้านสารสนเทศ

ตอนที่ 4 ทศนคติที่มีต่อการรายงานข่าว ต่างประเทศในยุคทีวีดิจิทัล ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามเกณฑ์การวัด ศิริวรรณ เสรีรัตน์, (2541 หน้า 166) โดยสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อรายการข่าวต่างประเทศ ในด้าน ทศนคติต่อผู้ประกาศข่าว ทศนคติต่อความรวดเร็วของข่าว ทศนคติต่อเนื้อหาของข่าว ทศนคติต่อความแม่นยำของข่าว

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการใช้ประโยชน์และทศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการข่าวต่างประเทศในยุคทีวีดิจิทัล ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire)

ทั้งนี้ ในตอนที่ 3 และ 4 ใช้แบบประเมินค่า (Rating Scale) ตามหลักวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale) ประเมินค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งกำหนดแต่ละระดับ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ 2541, หน้า 166) ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย การใช้ประโยชน์และทัศนคติของผู้ชมรายการข่าวต่างประเทศในยุคที่วีดิทัศน์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารวิชาการ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่อง การใช้ประโยชน์และทัศนคติต่อรายการข่าวต่างประเทศในยุคที่วีดิทัศน์

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยให้คำนิยามศัพท์ตามตัวแปรที่กำหนด เป็นหลักในการสร้างคำถามต่างๆ ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้เป็นเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนนำไปทดลองใช้

ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่นไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง

การตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

หลังจากสร้างแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา

นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับวัตถุประสงค์และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) จากนั้นแก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องตามคำชี้แนะและนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินผล จากนั้นวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยดูค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence : IOC) โดยมีการกำหนดคะแนนการเมินดังนี้

+1	หมายถึง	เห็นว่าสอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	เห็นว่าไม่สอดคล้อง

จากสูตร
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

R = คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ค่า IOC มีค่าระหว่าง -1 ถึง 1 ข้อคำถามที่ดีจะต้องมีค่า IOC ใกล้เคียง 1 โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าสอดคล้องในเกณฑ์ที่ผู้วิจัยยอมรับได้ (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2551, หน้า 50)

หลังจากทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 มาใช้ในแบบสอบถาม และแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ หากข้อคำถามนั้นๆ มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 โดยแบบสอบถามนี้ได้ค่า IOC เฉลี่ย = 0.96 แสดงว่า แบบสอบถามมีความเที่ยงตรง (ล้วน สายยศ, 2543, หน้า 249)

การทดสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดสอบใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้จำนวน 30 คน (Pre-Test) เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2553, หน้า 34) ได้คะแนนค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาช (Cronbach, 1990, P.204)

จากสูตร
$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ a แทน ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด

n แทน จำนวนข้อคำถามของเครื่องมือวัด

$$\frac{\sum s_i^2}{s_t^2}$$

แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

แทน ความแปรปรวนของเครื่องมือวัดทั้งฉบับ

โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's Reliability Coefficient Alpha; α) ซึ่งการประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์อัลฟาได้มีการพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544, หน้า 98)

ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α)

การแปลความหมายระดับความเที่ยง

มากกว่า 0.9	ดีมาก
มากกว่า 0.8	ดี
มากกว่า 0.7	พอใช้
มากกว่า 0.6	ค่อนข้างพอใช้
มากกว่า 0.5	ต่ำ
น้อยกว่า หรือ เท่ากับ 0.5	ไม่สามารถรับได้

ในการหาความเชื่อมั่นโดยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's Reliability Coefficient Alpha) ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.95 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีมาก หมายถึงแบบสอบถามชุดดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว (Cross Sectional Study) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 400 ชุด เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากเลือก 8 เขต จากทั้งหมด 50 เขตปกครองในกรุงเทพมหานคร อันได้แก่ เขตลาดกระบัง เขตประเวศ เขตบางกะปิ เขตบางเขน เขตจตุจักร เขตมีนบุรี เขตอ่อนนุชและเขตลาดพร้าว และกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริงแบบโควตา จำนวนเขตละ 50 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจงเลือกสอบถาม เฉพาะผู้ที่เคยรับชมรายการข่าวต่างประเทศ ในยุคทีวีดิจิทัล ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ซึ่งจะทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่แท้จริง

โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ได้ทำการแจกแบบสอบถามด้วยตัวเองและกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามและรับกลับคืนด้วยตัวเอง เพื่อป้องกันแบบสอบถามสูญหาย เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ส่วนสถานที่ที่ทำการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตามแหล่งชุมชน ศูนย์การค้า สถานที่ราชการ สวนสาธารณะ ฯลฯ

ทั้งนี้ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามข้อมูลในช่วงวันที่ 15 สิงหาคม – 31 ตุลาคม 2560 ดังตารางที่ 3.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงคาบเวลาการปฏิบัติงานเก็บแบบสอบถาม จำแนกตามเขต

เขต	จำนวนตัวอย่าง	วัน เดือน ปี	สถานที่
ลาดกระบัง	50	15-25 สิงหาคม	ศูนย์การค้า The Paseo
ประเวศ	50	26-30 สิงหาคม	ชุมชนโดยรอบ สำนักงานเขตประเวศ
บางกะปิ	50	1-10 กันยายน	เดอะมอลล์บางกะปิ/ มหาวิทยาลัย รามคำแหง
อ่อนนุช	50	10-20 กันยายน	ศูนย์การค้าซีคอนสแคว กันยายน
มีนบุรี	50	20-30 กันยายน	ตลาดสดมีนบุรี
บางเขน	50	1-10 ตุลาคม	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ลาดพร้าว	50	10-20 ตุลาคม	ศูนย์การค้าเซ็นทรัล ลาดพร้าว
จตุจักร	50	20-31 ตุลาคม	ตลาดนัดจตุจักร

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลที่ได้มาจัดระเบียบเพื่อนำไปสร้างคู่มือลงรหัส (Coding)
3. ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล
4. แปลความหมายของข้อมูลที่ได้หลังจากการประมวลผลและจัดทำตารางแสดงผลร้อยละและแสดงค่าทางสถิติ เพื่อทำรายงานอธิบายสรุปผลการศึกษาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นแหล่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่มีผู้ดำเนินการแล้ว ตำราวิชาการที่เกี่ยวข้อง บทความทางวิชาการ เว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต

1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อสอบถามจากประชากรที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะเป็นข้อมูลในปี 2560 ที่ผ่านขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติแล้ว

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากตัวแปรที่กำหนดและข้อมูลที่รวบรวมได้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 2.1 สถิติที่ใช้อธิบายคุณลักษณะหรือรายละเอียดของกลุ่มที่ศึกษา

2.1.1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ โดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน

2.1.2 แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการข่าวต่างประเทศในยุคทีวีดิจิทัล ในตอนที่3 และทัศนคติที่มีต่อการรายงานข่าว ต่างประเทศในยุคทีวีดิจิทัล ด้านตัวผู้ประกาศข่าว ด้านความรวดเร็วของข่าว ด้านเนื้อหาของข่าวและด้านความแม่นยำของข่าว ในตอนที่ 4 ใช้วิธีการวิเคราะห์โดยกำหนดระดับคะแนน มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ

ซึ่งการวัดแบบสอบถามตอนที่ 3 และ 4 เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรต่างๆ เพื่อศึกษาปริมาณมากน้อยของคำตอบ ผู้ศึกษาใช้หลักเกณฑ์ในการวัดแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยมาตราวัด 5 ระดับของ Likert Scale โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูลใช้วิธีของ Likert Scale แบบจำแนกแต่ละช่วงย่อยต่างกัน แบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ โดยทำการกำหนดช่วงของการวัดได้ดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย,2551)

ได้ค่าระดับตั้งแต่ 4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ได้ค่าระดับตั้งแต่ 3.41-4.20	หมายถึง	มาก
ได้ค่าระดับตั้งแต่ 2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ได้ค่าระดับตั้งแต่ 1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
ได้ค่าระดับตั้งแต่ 1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

จากนั้นทำการหาค่าเฉลี่ย \bar{x} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตามสูตรค่าเฉลี่ย (เกษม สหายทิพย์,2543, หน้า 225)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยทั้งหมด
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของค่าของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สูตรค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (เกษม สหายทิพย์,2543, หน้า227)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน
	$(\sum x^2)$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด ยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2.2 ในส่วนตอนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากรายการข่าวต่างประเทศ โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) แล้วถึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

2.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.3.1 การทดสอบสมมติฐานความเป็นอิสระต่อกันของสองประชากรเพื่อวิเคราะห์ว่าตัวแปรที่หนึ่งเป็นเหตุหรือมีผลต่อตัวแปรที่สองหรือไม่ (Chi-Square) ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน

2.3.2 การทดสอบสมมติฐานเพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Oneway Anova) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการข่าวต่างประเทศของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง7แตกต่างกัน

2.3.3 ทาค่าที (T-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวแปร2ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะประชากรศาสตร์ กับ การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการข่าวต่างประเทศ

2.3.4 ทาค่า(F-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวแปรที่จำแนกมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ ลักษณะประชากรศาสตร์ กับ พฤติกรรมในการรับชม

ทั้งนี้ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe')

2.3.5 สถิติตีค่าความสัมพันธ์ (Correlation Analysis) เป็นสถิติที่ใช้หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 5 การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการข่าวต่างประเทศในยุคทีวีดิจิทัล มีค่าความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อรายการข่าวต่างประเทศในยุคทีวีดิจิทัล

เกณฑ์การวัดขนาดของความสัมพันธ์ (ประคอง กรรณสูต 2534,หน้า111)

1. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ 0.70 - 0.90) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันสูง (ถ้าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)

2. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.05 (ประมาณ 0.30 - 0.70) ถือว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.00 (ประมาณ 0.30 หรือต่ำกว่า) ถือว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

4. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0.00 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง
5. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่า 0.00 (ประมาณ 0.03 หรือต่ำกว่า) ถือว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำแต่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม
6. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.05 (-0.03 ถึง -0.07) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลางแต่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม
7. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 1 (ประมาณ -0.07 ถึง -0.09) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง (ถ้าสูงกว่า -0.09 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก) แต่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม